

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22C/331/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113226428
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1113226428.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcu: M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. cesta XX, 841 04 Bratislava, občan SR, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 02.08.2013, doručenou Okresnému súdu Bratislava I 06.08.2013, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody vo výške 312.686,- Eur, nemajetkovej ujmy vo výške 432.775,- Eur a náhrady trov konania. Zároveň žiadal, aby súd vyslovil, že základné ľudské právo žalobcu chránené Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol vyhlásený pod č. 209/1992 Zb. podľa dodatkového protokolu Ochrana majetku: „Každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok“ porušené bolo. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca podal doporučenou poštou dňa 02.02.2013 žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Následne dňa 04.04.2013 podal dodatok ku žiadosti. Žalovaný odoslal žalobcovi oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22.07.2013, ktoré bolo žalobcovi doručené 29.07.2013, v ktorom žalovaný uviedol, že žiadosť je nedôvodná. Dňa 03.02.2010 si žalobca prevzal nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 312/09-50, ktorý rozhodol, že základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 porušené bolo. Ústavný súd vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že 01.03.2001 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa, ktorým sa domáhal odkladu exekúcie z dôvodov, že vykonaním exekúcie by sa zo sťažovateľa a jeho rodiny stali bezdomovci. Súčasne súdny exekútor postúpil okresnému súdu na rozhodnutie námietky sťažovateľa zo 04.08.1999 proti upovedomeniu o začatí exekúcie, pričom súdny exekútor oznámil, že tieto námietky nepostúpil okresnému súdu skôr z dôvodu, že mu bolo oznámené, že majetok sťažovateľa spravuje predbežný správca a že na majetok bude zrejme krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 38K 20/94 vyhlásený konkurz. Dňa 14.04.2004 bolo okresnému súdu oznámené, že došlo k zmene osoby oprávnenej, ktorým sa v dôsledku postúpenia pohľadávky stala Slovenská konsolidačná a.s., ktorá súčasne urgovala postup súdu v konaní. Dňa 14.06.2004 okresný súd uznesením pripustil zámenu účastníkov na strane oprávnenej. Ústavný súd v predmetnom konaní preskúmal postup okresného súdu a zistil, že okresný súd bol prvýkrát nečinný v období od 19.07.2001, keď boli súdu doručené všetky ním vyžiadané spisy, do 14.06.2004, keď okresný súd uznesením pripustil

zámenu účastníka na strane oprávneného z exekúcie. Okrem týchto zistení nečinnosti ústavný súd zohľadnil aj skutočnosť, že okresný súd až do rozhodovania ústavného súdu stále nerozhodol o návrhu sťažovateľa z 01.03.2001, ktorým sa domáhal odkladu exekúcie, ani o námietkach sťažovateľa proti exekúcii zo dňa 04.08.1999, ktoré boli súdu doručené 01.03.2001, a ani o dvoch návrhoch na zastavenie exekúcie, a to o návrhu súdneho exekútora zo dňa 06.04.2005 a návrhu oprávneného z 12.04.2006. V prípade, že by okresný súd postupoval plynulo a o tomto návrhu by rozhodol, mohol nastať úplne odlišný vývoj procesnej situácie v danej veci. Dňa 25.01.2005 sa uskutočnila dobrovoľná dražba v neprítomnosti žalobcu a v jeho nevedomosti, ktorá vykazovala množstvo právnych väd, akými boli nedoručenie písomnosti do vlastných rúk, nedovolené vniknutie do obydlia, svojvôľa, neprimeranosť, nezákonnosť, machinácia pri dražbe, nezákonné obohatenie, nejasnosti so záložným právom a krádež pohľadávky. Vzhľadom na to, že navrhovateľ dražby bol aj jediným účastníkom dražby a z vyvolávacej ceny 6.000.000,- Sk postupným znižovaním dosiahol príklep v sume 1,8 mil. Sk sa stal aj vydražiteľom, vznikla žalobcovi škoda najmenej vo výške 6.000.000,- Sk, pričom súdny exekútor uvádzal, že dom tak ako stál, by predal za 10.000.000,- Sk. Napokon po rekonštrukcii sa dom postupne predával, až sa predal za 14.700.000,- Sk, čo je voči výške záložného práva, ktoré bolo v úverovej zmluve stanovené na 580.000,- Sk, zjavne neprimerané. Výšku škody žalobca preto požadoval vo výške vyvolávacej ceny 6.000.000,- Sk mínus pohľadávka vo výške úverovej zmluvy 580.000,- Sk, teda konečná suma 179.911,- Eur. Ďalej sa v dome nachádzali aj hnutelné veci, ktoré neboli predmetom dražby vo výške 4.000.000,- Sk, čo preukazuje začaté, ale doposiaľ neukončené vyšetrovanie vedené pod T.: P.-XXX/OVK-BX-XXXX, teda konečná výška zadosťučinenia žalobcu je vo výške 132.775,- Eur. Žalobca sa spolu s rodinou od príchodu zo zahraničia 13.10.2005 prepadol okamžite do bezdomovectva. Nebola im poskytnutá pomoc od štátu, nebola im priznaná ani dávka na podporu v nezamestnanosti ani prístrešie v období od 13.10.2005 do 01.02.2006 musel žalobca spať na ulici, pričom v tom čase bola taká tuhá zima, že v Bratislave zamrzlo 17 bezdomovcov. Od 01.02.2006 do 28.02.2011 bývali žalobca s rodinou v nehygienickej (bez kuchyne) ubytovni T., kde im odmietli po 5 ročnom ubytovaní poskytnúť ďalšie ubytovanie a Magistrát hlavného mesta SR Bratislavy im aj odmietol zaradiť ich žiadosť do zoznamu o mestský nájomný byt. Od 28.02.2011 do podania žiadosti rodina bývala v drahých komerčných bytoch a značne sa zadlžila. Syn žalobcu O. V. v čase podania žaloby navštevoval posledný ročník bilingválneho gymnázia a z dôvodov chudoby zanevrel na svojho otca, dcéra P. študovala na vysokej škole architektúry vo Viedni a tiež zanevrela na svojho otca z dôvodov neznesiteľných podmienok v domácnosti. Manželka zanevrela na žalobcu dlhšiu dobu, prestala si plniť manželské povinnosti a sexuálne prirodzené túžby žalobcu, čím sa stali neznesiteľne odcudzení. V deň podania žaloby sa rodina žalobcu rozhodla, že už naďalej nebudú so žalobcom zdieľať spoločnú domácnosť a prenajali si komerčný byt a od žalobcu odišli. Žalobca ďalej uviedol, že zo Slovenska odišiel z opodstatnených obáv z prenasledovania a ohrozovania na živote a zdraví (podpálenie auta, konšpirácie dvoch autohavárií, zrazenie na prechode pre chodcov, ťažké ublíženie na zdraví syna žalobcu, streľba zo samopalu a pod.) s politickým motívom ako odplata za to, že si dovolil po 89-tom založiť HSP - Hnutie za slobodu prejavu s cieľom pod dohľadom televíznych kamier dohliadnuť na transparentnosť pri prechode z predtým spoločného vlastníctva do vlastníctva súkromného. Z dôvodu prepadu do bezdomovectva a nedobrovoľného boja za svoje práva musel žalobca od 13.10.2005 pracovať ako malá advokátska kancelária, ale bez akýchkoľvek príjmov, musel prijať vyše 700 zásielok, riadne ich zaprotokolovať a následne na ne reagovať a z tohto dôvodu musel odoslať vyše 700 zásielok v priemere 3 strany a 3 prílohy (pre políciu, súdy, prokuratúru, štátnu správu a výkonnú moc). Na tieto právne úkony, ktoré písomnosti čo do obsahu tvoria dve plné skrine, žalobca žiadal, aby bol ustanovený súdny znalec, ktorý by vyčíslil, koľko by žalobca musel zaplatiť advokátskej kancelárii za tieto úkony, ktoré musel robiť sám na úkor svojho podnikania, prípadne zamestnania. To bude jeho škoda, ktorá podľa žalobcu za obdobie od 13.10.2005 do 31.01.2013 bola najmenej 200.000,- Eur. Dobrovoľná dražba v neprítomnosti žalobcu mala za následok neprekonateľnú stratu obydlia. V tomto smere žalobca ako vlastník domu vyvinul úsilie s dobrou vôľou, že cestou polície, prokuratúry a súdnictva dosiahne nápravu, preto podal viacero návrhov: návrh na neplatnosť dražby (ten stiahol z nevedomosti), návrh na vydanie veci, návrh proti katastru, návrh na určenie neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o vykonaní dražby, návrh na určenie vlastníckych práv a podobne. Vo všetkých prípadoch sa stretol s procesnou prekážkou - uplynutie prekluzívnej trojmesačnej doby na namietanie neplatnosti dražby, ktorá uplynula žalobcovi bez jeho pričinenia a vedomia. Vzhľadom na svojvôľu konania súdy nemali prihliadať na domáce zákony, ktoré bránia pri určení vlastníckeho práca, ale v konkrétnom prípade mali uprednostniť dohovor. Žalobca v závere žaloby poukazyval na dve zdôvodnenia sťažnosti porušenia práva na spravodlivý proces ÚS RVP 4831/2012-19 (v súvislosti s konaním o vydanie nehnuteľnosti sp. zn. 18C 59/2007) a ÚS RVP 4950/2012-10 (v súvislosti s konaním o určenie neplatnosti právneho úkonu sp. zn. 19C 181/2009), kde namietal, že v uvedených konaniach

mu nebolo zo strany súdu umožnené vykonať dôkaz kľúčový pre rozhodnutie vo veci. Súdy pritom nezdôvodnili, prečo tento dôkaz odmietli vykonať.

2. Okresný súd Bratislava I dňa 24.10.2013 postúpil vec Okresnému súdu Bratislava IV ako miestne príslušnému.

3. Uznesením zo dňa 03.11.2016, č.k. 22C 331/2013-124, súd vyzval žalobcu na odstránenie vád žaloby.

4. Žalobca podaním doručeným súdu 28.11.2016, na základe výzvy súdu, doplnil svoju žalobu. V doplnení uviedol, že svojou žalobou sa domáha náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99, a to:

- v časti petitu č. 1 náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu súdu za zbytočné prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 312/09,

- v časti petitu č. 2 náhrady za nemajetkovú ujmu z titulu nesprávneho úradného postupu súdu za zbytočné prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 312/09, ako následok príčiny nesprávneho úradného postupu prepadosť do bezdomovstva, čo malo za následok vznik nemajetkovej ujmy a zníženie dôstojnosti žalobcu ako aj zvyšnej rodiny,

- v časti petitu 3 sa domáhal výroku súdu: „Základné ľudské práva a slobody M. zaručené Ústavou Slovenskej republiky čl. 19 (1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a ochranu mena, čl. 20 (1) Každý má právo vlastníť majetok, čl. 21 (1) Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva, postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 porušené boli.

Žalobca v súvislosti s podanou žalobou uvádzal, že o škode, o tom kto ju spôsobil a výške škody sa nedozvedel svojím príchodom z azylového konania, ale až doručením nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.12.2009, č.k. II. ÚS 312/09-50, ktorý bol žalobcovi zo strany právneho zástupcu doručený dňa 11.02.2010. Podľa názoru žalobcu jeho nárok teda nie je premlčaný. Žalobca podal na Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť úplne z iného dôvodu, pričom ústavný súd sám zistil skutočnosti, o ktorých žalobca nevedel a ktoré sú relevantné s požiadavkou náhrady škody za zbytočné prietahy, napr. že súd o jeho návrhu z 01.03.2001 o odklade exekúcie nerozhodol ani do podania sťažnosti na ústavný súd resp. rozhodnutia ústavného súdu. Nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 spočíval v zbytočných prietahoch tak, ako ich skonštatoval ústavný súd vo svojom náleze, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia ústavný súd skonštatoval, že v prípade, ak by okresný súd postupoval plynulo a o tomto návrhu by rozhodol, mohol nastať úplne odlišný vývoj procesnej situácie v danej veci. Keby okresný súd rozhodol v zákonnej lehote, bez zbytočných prietahov, uskutočnila by sa exekúcia rodinného domu žalobcu v trhovej hodnote 10 mil. Sk a po odpočítaní dlhu a nákladoch na exekúciu by žalobca podľa svojho názoru dostal najmenej 6 mil. Sk, za čo by si mohol kúpiť náhradné bývanie alebo by sa exekúcia odložila až do jeho návratu. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody žalobca videl v tom, že nečinnosť okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 využil navrhovateľ dobrovoľnej dražby, ktorý podal návrh na vykonanie dražby dňa 25.01.2005, teda po viac ako 4 rokoch od podania návrhu žalobcu na odklad vykonania exekúcie, a dňa 11.03.2005 bola vykonaná dražba rodinného domu, teda v čase, keď nehnuteľnosť podliehala exekučnému titulu Okresného súdu Bratislava IV, o ktorom odklade nebolo rozhodnuté. Táto dražba bola v rozpore s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Keby súd rozhodol o odklade exekúcie a námietkach žalobcu s akýmkoľvek výsledkom, nemohla by sa uskutočniť dobrovoľná dražba 11.03.2005. Príčinné súvislosti viedli k rozpadu rodiny a poškodeniu zdravia žalobcu.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 29.10.2014 poukazoval na nedostatky žalobného návrhu, keď žalobca v podanej žalobe v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nešpecifikoval, či sa náhrady škody domáha z titulu nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia súdu. Zároveň žalovaný z dôvodu opatrnosti vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Poukazoval pritom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré upravuje odlišné plynutie začiatku premlčacej doby, a to v závislosti od toho, či ku škode došlo v dôsledku nezákonného rozhodnutia alebo v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu skutočnej škody vo výške 312.686,- Eur (vyvolávacia cena nehnuteľnosti ponížená o výšku úveru, t.j. 179.911,- Eur a hnuťelné veci v hodnote 132.775,- Eur) spolu s ďalším nárokom, ktorým je

nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 432.775,- Eur. Čo sa týka skutočnej škody, je možné ustáliť, že žalobca sa o jej vzniku dozvedel už v roku 2005, kedy sa uskutočnila dražba nehnuteľnosti, ktorej bol vlastníkom, pričom najneskôr v roku 2008 sa dozvedel o škode, ktorá mala spočívať v hodnote hnuiteľných vecí (žalobca pritom poukazuje na uznesenie o začatí trestného stíhania ktoré vydalo Okresné riaditeľstvo Policajného Zboru Bratislava IV, Úrad justičnej a kriminálnej polície dňa 12.06.2008 pod T.: P.-XXX/OVK-BX-XXXX). Ak si žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žiadosťou doručenou Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 04.02.2013, urobil tak oneskorene. Čo sa týka nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, žalobca sa o škode musel dozvedieť už v roku 2005, ako sám uvádza odo dňa 13.10.2005 sa spolu so svojou rodinou ocitol na ulici, čo malo za následok vznik nemajetkovej ujmy a zníženie dôstojnosti jeho osoby ako aj zvyšnej rodiny. Žalobca nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňuje tiež skutočnosťou, že od roku 2005 musel spolu s rodinou znášať neprimerané bremeno (nedobrovoľný boj za vlastné práva), pričom náhradu škody žiadal priznať za obdobie počínajúc dňom 13.10.2005 do 31.01.2013. Vzhľadom na uvedené žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. V doplňujúcom vyjadrení doručenom súdu 09.02.2017 (po doplnení žaloby žalobcom dňa 28.11.2016) žalovaný uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, pričom opätovne poukazoval na premlčanie nároku žalobcu na náhradu škody. V zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Nie je teda správny názor žalobcu, že až z nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sa dozvedel o škode na jeho strane. Je nesporné, že o negatívnych následkoch dražby predmetnej nehnuteľnosti sa žalobca dozvedel ešte v roku 2005, o hodnote odcudzených hnuiteľných vecí v roku 2008 a rovnako o ujme spočívajúcej v prípade bezdomovectva v roku 2005. Žalobcovi nič nebránilo v podaní žaloby o náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v priebehu obdobia od roku 2005 až 2008. Pre možnosť uplatnenia nárokov v zmysle uvedeného zákona žalobca nemusel čakať na rozhodnutie ústavného súdu, keďže na podanie žaloby postačovala jeho subjektívna vedomosť o skutkových okolnostiach vzniku škody. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca túto vedomosť mal už v uvedenom období, pričom rovnako sa musel domnievať, že v exekučnom konaní Er 1252/99 dochádza k nesprávnemu úradnému postupu - prietahom, nakoľko súd nerozhodol o jeho námietkach podaných ešte v roku 1999. Vzhľadom na uvedené žalovaný mal za to, že nárok je premlčaný. Napokon aj v prípade, ak by sa súd prvej inštancie stotožnil s tvrdením žalobcu, že o škode sa mohol dozvedieť až z nálezů ústavného súdu, nároky žalobcu by boli premlčané. Je nesporné, že žalobca si nárok uplatnil žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená 04.02.2013. Na prvej strane tejto žiadosti žalobca uviedol, že vyššie uvedený nález ústavného súdu prevzal dňa 03.02.2010. Nárok žalobcu by sa teda mal premlčať 03.02.2013, tento deň však pripadol na nedeľu, preto platí, že žalobca si nárok na náhradu škody (pri predbežnom prerokovaní) uplatnil včas v posledný deň lehoty 04.02.2013. Počnúc týmto dňom bolo začaté predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a lehota podľa § 19 ods. 1 neplynula až do okamihu, kedy mu bolo doručené oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Toto oznámenie žalobca prevzal 29.07.2013. Žaloba však bola súdu doručená až 06.08.2013, t.j. celkom zrejme po uplynutí trojročnej lehoty, pričom podľa žalovaného (berúc do úvahy argumentáciu žalobcu) mohol žalobca svoj nárok na náhradu škody uplatniť najneskôr dňa 30.07.2013 (v deň nasledujúci po dni prevzatia oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody). Pokiaľ ide o samotný nárok žalobcu, žalovaný dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu škody/ujmy na jeho strane a príčinnej súvislosti medzi namietaným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody na jeho strane. Z obsahu žaloby je zrejmé, že namietaná škoda v prípade žalobcu bola spôsobená samotnou dobrovoľnou dražbou (vydražením nehnuteľnosti) a trestnou činnosťou neznámych osôb (odcudzenie hnuiteľných vecí). Tvrdenie žalobcu, že nebyť nesprávného úradného postupu súdu, nedošlo by ku škode, je len hypotetické. V tomto prípade nepostačuje len možnosť takéhoto priebehu udalostí, ale musí byť naisto postavené a preukázané, že škoda na strane žalobcu vznikla v priamej, bezprostrednej a neprerušenej príčinnej súvislosti s konkrétnym pochybením orgánu verejnej moci. Je zrejmé, že žalobca si túto skutočnosť uvedomil, keď vo veci dobrovoľnej dražby podal trestné oznámenie a viacero občianskoprávných žalôb, pričom tiež sa domáhal náhrady spôsobenej škody. V prípade nemajetkovej ujmy v peniazoch žalovaný tiež namietal, že za dostatočnú satisfakciu v prípade žalobcu je potrebné považovať konštatovanie porušenia práva žalobcu, príkaz na odstránenie prietahov a priznanie primeraného zadosťučinenia v sume 2.000,- Eur zo strany ústavného súdu. V zmysle § 17 zákona č.

514/2003 Z. z. nie je priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch automatické, ale do úvahy je potrebné vždy vziať i existenciu iných satisfakčných prostriedkov. Takéto prostriedky už boli žalobcovi poskytnuté. Pokiaľ ide o výrok, ktorým sa žalobca domáha vyslovenia porušenia jeho práv, podľa názoru žalovaného, vzhľadom na vyššie uvedené námietky, je i táto požiadavka žalobcu nedôvodná, pričom ústavný súd v predmetnom náleze porušenie vymenovaných práv nezistil.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávania, na ktorých oboznámil listinné dôkazy založené v spise, a to najmä: žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 02.02.2013, nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.12.2009, č. k. II. ÚS 312/09-50, návrh na vykonanie dražby zo dňa 25.01.2005, notársku zápisnicu o priebehu dražby zo dňa 11.03.2005, sp. zn. N 124/2005, Nz 10681/2005, uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 12.06.2008, T.: P.-XXX/OVK-BX-XXXX, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.11.2010, č. k. 2T 247/2008-1111, prehľad korešpondencie na č.l. 28-34, listinu označenú ako „pre priateľov, tlač a verejnosť - nezákonná dobrovoľná dražba obydliá“, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 31.03.2009, č. k. 18C 59/2007-241, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.01.2011, č. k. 19C 181/09-153, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.05.2011, č. k. 10C 84/2008-336, dodatok k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 04.04.2013, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22.07.2013, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 02.02.2013 spolu s pečaťou Ministerstva spravodlivosti SR, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22.07.2013 spolu s doručenkou.

8. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 02.02.2013 súd zistil, že žalobca podal na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorou sa domáhal priznania škody vo výške 312.686,- Eur (z toho 179.911,- Eur titulom škody na nehnuteľnom majetku a 132.775,- Eur titulom škody na hnuťelnom majetku) a nemajetkovej ujmy z dôvodu prepadu do bezdomovstva a zníženia dôstojnosti a znášania neprimeraného bremena minimálne vo výške 200.000,- Eur za obdobie od 13.10.2005 do 31.01.2013.

9. Z nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 10.12.2009, č. k. II. ÚS 312/09-50 súd zistil, že uvedeným nálezom ústavný súd vyslovil porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99. Ústavný súd prikázal Okresnému súdu Bratislava IV konať vo veci vedenej pod sp. zn. Er 1252/99 bez zbytočných prieťahov a zároveň priznal žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000,- Eur a náhradu trov konania.

10. Z návrhu na vykonanie dražby zo dňa 25.01.2005 súd zistil, že pán W. C., nar. XX.XX.XXXX, podal na Dražobnú spoločnosť, a.s. dňa 25.01.2005 návrh na vykonanie dražby nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre k. ú. Karlova Ves, a to pozemok parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 283 m² a rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele č. XXXX. Právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol Zmluvu o úvere č. 78-800702-1 zo dňa 01.10.1992.

11. Z notárskej zápisnice o priebehu dražby zo dňa 11.03.2005, sp. zn. N 124/2005, Nz 10681/2005 súd zistil, že dňa 11.03.2005 notárka osvedčila priebeh dražby, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, a to pozemok parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 283 m² a rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele č. XXXX. Uvedené nehnuteľnosti nadobudol vydražiteľ W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 56X za cenu 1.800.000,- Sk.

12. Z uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 12.06.2008, ČVS: P.-XXX/OVK-BX-XXXX súd zistil, že vyšetrovateľ Policajného zboru začal trestné stíhanie voči neznámemu páchatel'ovi vo veci trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb., v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Predmetom krádeže malo byť odcudzenie hnuťel'nych vecí z rodinného domu na ulici W. XX v Bratislave, pričom poškodenému M. O. mala byť konaním neznámeho páchatel'a spôsobená celková škoda 1.237.250,- Sk.

13. Z rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.11.2010, č. k. 2T 247/2008-1111 súd zistil, že obžalovaný O. T. bol uvedeným rozsudkom uznaný za vinného z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 2 písm. a/ zákona č. 140/1961 Zb. Predmetným rozsudkom bol žalobca (M. O.) odkázaný s nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku na občianske súdne konanie.

14. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 31.03.2009, č. k. 18C 59/2007-241 súd zistil, že Okresný súd Bratislava IV uvedeným rozsudkom súd zamietol žalobu žalobcu M. O. voči žalovaným 1/ O. Y.i a 2/ Dražobná spoločnosť, a.s., ktorou sa žalobca domáhal vydania nehnuteľnosti.

15. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.01.2011, č. k. 19C 181/09-153 súd zistil, že uvedeným rozsudkom súd zamietol žalobu žalobcu M. O. voči žalovaným 1/ W. C. a 2/ Dražobná spoločnosť, a.s., ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o vykonaní dražby zo dňa 25.01.2005.

16. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.05.2011, č. k. 10C 84/2008-336 súd zistil, že uvedeným rozsudkom súd zamietol žalobu žalobcov M. O., W. O., P. O. a O. V. O., ktorou sa žalobcovia domáhali voči žalovaným 1/ Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR a 2/ Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

17. Z dodatku k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 04.04.2013 súd zistil, že žalobca doplnil svoju žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody o ďalšie skutkové okolnosti, odôvodňujúce škodu, ktorá mala vzniknúť žalobcovi.

18. Z oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22.07.2013 súd zistil, že Ministerstvo spravodlivosti SR vyhodnotilo nárok žalobcu, ktorým sa domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu škody v celkovej výške 645.461,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99, ako nedôvodnú, nakoľko nebolo preukázané kumulatívne splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

19. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 02.02.2013 spolu s pečiatkou Ministerstva spravodlivosti SR súd zistil, že žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená dňa 04.02.2013

20. Z oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22.07.2013 spolu s doručenkou súd zistil, že žalobcovi bolo doručené oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody dňa 29.07.2013.

21. Súd zamietol návrhy na vykonanie dokazovania predvolaním právnej zástupkyne žalobcu, ktorá ho zastupovala v konaní pred Ústavným súdom SR a ustanovením znalca z odboru ekonomiky, aby vypracoval posudok na právne úkony, ktoré žalobca musel spraviť od príchodu z azylového konania po pojednávanie dňa 26.04.2017, rozsudkami Okresného súdu Bratislava I a Bratislava IV ako aj prebiehajúcimi konaniami na týchto súdoch tak, ako ich označil žalobca na pojednávaní dňa 07.08.2017, ako aj výsluchom svedkyne F. O. predtým S. G., z dôvodu, že tieto nepovažoval za potrebné vykonať s ohľadom na vyslovený predbežný právny názor súdu (premlčanie nároku žalobcu). Pokiaľ ide o dôkazy navrhnuté na pojednávaní dňa 07.08.2017 tieto súd zamietol s ohľadom na skutočnosť, že strany sporu boli poučené a možnosti predložiť dôkazy v lehote do 30.06.2017, pričom boli poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie v zmysle § 153 CSP a uvedené dôkazy boli navrhnuté po uplynutí sudcovskej lehoty.

22. Podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)
- b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a
1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
- c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, a
1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
 2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
- d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,
- e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,
- f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
- g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
- h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
- m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

24. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie

alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

25. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

26. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 za zbytočné prieskumy v konaní v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.12.2009, č. k. II. ÚS 312/09-50, ktorej dôsledkom bolo vykonanie dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu.

27. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovaným, keď zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov napr. na zistenie výšky škody.

28. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

29. Zákon č. 514/2003 Z. z. obsahuje osobitnú právnu úpravu premlčania práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom odlišnú od všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku. Podľa tejto právnej úpravy sa právo na náhradu škody spôsobenej orgánom štátu alebo verejnej moci premlčí po uplynutí troch rokov odo dňa, kedy sa poškodený o škodu dozvedel alebo po troch rokoch odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda, ak je podmienkou pre uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí po desiatich rokoch odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda.

30. Z hľadiska práva je potrebné rozlíšiť objektívnu a subjektívnu lehotu na uplatnenie nároku na náhradu škody. Subjektívna lehota - právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Dozvedieť sa o škode znamená, že poškodený subjekt sa dozvedel o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú je možné natoľko objektívne vyčíslit' v peniazoch, že je možné právo na jej náhradu dôvodne uplatniť na súde (Rozsudok Krajského súdu Nitra z 14.10.2014, sp. zn. 26Co 19/2014) Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

31. Objektívna lehota - najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda alebo odo dňa, keď došlo k nesprávnemu úradnému postupu; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím o zatknutí, zdržaní alebo inom pozbavení osobnej slobody alebo rozhodnutím o trestne, ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18.01.2012, sp. zn. I. ÚS 430/2011) tak subjektívna ako aj objektívna premlčacia doba je stanovená jednotne pre konanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ako aj konanie o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

32. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.02.2015, sp. zn. 2 MCdo 6/2014) základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Obe premlčacie lehoty platia tak pre uplatnenie nároku na náhradu škody pri predbežnom prerokovaní nároku ako aj pre uplatnenie nároku na náhradu škody na súde. Počas predbežného

prerokovania nároku na náhradu škody odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania nároku, najdlhšie však 6 mesiacov, premlčacie lehoty neplynú.

33. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.03.2012, sp. zn. 5 MCdo 13/2010 ak podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody je zrušenie rozhodnutia pre nezákonnosť, pre začiatok plynutia trojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 vety druhej zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (predchodca zákona č. 514/2003 Z. z.) je podľa jeho výslovného znenia rozhodujúci deň doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia; nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. V takom prípade, premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie po dobu šiestich mesiacov, neplynie. Ak ale podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody je nesprávny úradný postup, potom pre začiatok plynutia trojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 vety prvej zákona č. 58/1969 Zb. je rozhodujúci okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode, v takom prípade na rozdiel od škody uplatňovanej vydaním nezákonného rozhodnutia, pre plynutie premlčacej doby nemá právny význam zrušenie rozhodnutia, ktorému prípadne i predchádzal nesprávny úradný postup ani deň jeho doručenia (oznámenia) poškodenému. Predpoklad hypotézy právnej normy § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. (pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby práva na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu) sa totiž nespája s vedomosťou poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, ale ani s jeho vedomosťou o tom, či a prípadne kedy nesprávnosť úradného postupu bola vyslovená (konštatovaná) príslušným orgánom; teda nevyžaduje sa, aby poškodený mal vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá - v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. za škodu je zodpovedný vždy štát (§ 18 a § 25 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb.). Jediným predpokladom začiatku plynutia premlčacej doby je okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Poškodený sa dozvie o škode vtedy, ak sú mu známe skutkové okolnosti, z ktorých možno zistiť vznik škody (v predpokladanej výške) zakladajúcej jej uplatnenie v zmysle zákona č. 58/1969 Zb., preto nie je určujúce, či napríklad (ne)správnosť úradného postupu bola v inom konaní zisťovaná, prípadne vzniknuté následky mohli byť v takom konaní reparaovateľné a či výsledky takéhoto konania (jeho právne závery) boli poškodenému známe; v uvedenom okamihu teda nemusí byť daná (napr. z rozhodnutia súdu vyplývajúca) nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednosti povinného subjektu.

34. V danom prípade bolo potrebné s ohľadom na vznesenú námietku premlčania posúdiť, či došlo k premlčaniu nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Vykonaným dokazovaním konajúci súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný. Rozhodujúcim okamihom pre určenie počiatku plynutia premlčacej lehoty je deň, kedy sa žalobca o škode dozvedel. V tomto smere súd poukazuje najmä na samotný obsah žaloby zo dňa 02.08.2013, ako aj návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 02.02.2013, v ktorých žalobca uvádza, že po príchode zo zahraničia dňa 13.10.2005 sa dozvedel o vykonanej dražbe, ktorá mala za následok to, že prišiel spolu s rodinou o nehnuteľnosti, v dôsledku ktorej skutočnosti sa prepadol do bezdomovectva. Pokiaľ ide o škodu na hnuiteľných veciach, ktorú si žalobca vyčíslil v sume 132.775,- Eur, o existencii tejto škody sa žalobca dozvedel najneskôr v roku 2008, kedy vyšetrovateľ začal trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi, ktorý mal z domu v pôvodnom vlastníctve žalobcu odcudziť viaceré hnuiteľné veci, čím mal žalobcovi (ako poškodenému v trestnom konaní) spôsobiť škodu vo výške cca 1.237.250,- Sk (viď uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície zo dňa 12.06.2008, T.: P-XXX/OVK-BX-XXXX). Z uvedených listín predložených žalobcom je zrejmé, že žalobca sa najneskôr v priebehu roku 2005 dozvedel o škode, ktorá mu vznikla v dôsledku vykonanej dražby nehnuteľností a v roku 2008 o škode, ktorá mu vznikla odcudzením hnuiteľných vecí. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, súd je toho názoru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy predstavuje čiastkový nárok, ktorého sa môže žalobca v konaní domáhať v súvislosti s nárokom na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, pričom tento nárok sa rovnako premlčuje v trojročnej premlčacej lehote (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 278/2007). V danom prípade mal súd za to, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý si žalobca odvodzoval v dôsledku údajného prepadu do bezdomovectva a neprimeraného zaťaženia vykonávaním právnych úkonov od 13.10.2005, predstavuje nárok o ktorom sa žalobca musel dozvedieť už v roku 2005, kedy ako sám uvádzal, sa spolu s rodinou od 13.10.2005 ocitol na ulici a následne spolu žili v nepriaznivých podmienkach. Žaloba, ktorou si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného bola podaná na súde až 06.08.2013, teda viac ako tri roky po tom, ako sa žalobca o škode dozvedel.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobcov nárok na náhradu škody je premlčaný, ktorá skutočnosť mala za následok zamietnutie žaloby.

35. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že až rozhodnutím ústavného súdu sa dozvedel o spôsobenej škode, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku prietahov Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99, súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca si musel byť vedomý existencie prietahov v konaní už pred rozhodnutím ústavného súdu, nakoľko mal vedomosť o tom, že od 01.03.2001 Okresný súd Bratislava IV až do podania sťažnosti žalobcu na ústavný súd nerozhodol o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal odkladu výkonu exekúcie a rovnako že súd nerozhodol o námietkach žalobcu zo 04.08.1999, nakoľko v opačnom prípade by mu boli zo strany okresného súdu doručené rozhodnutia o predmetných návrhoch resp. námietkach.

36. Aj v prípade, ak by súd pripustil výklad žalobcu, že premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škodu mu mala plynúť od doručenia nálezu ústavného súdu, ktorým boli skonštatované prietahy v konaní (s čím sa však súd nestotožňuje) považuje za potrebné poukázať, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 312/09 bol doručený právnej zástupkyňi žalobcu, ktorá ho zastupovala v konaní pred ústavným súdom, dňa 03.02.2010 (ako to vyplýva z tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe a žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 02.02.2013). Od tohto okamihu by začala žalobcovi plynúť trojročná premlčacia lehota, t.j. do 03.02.2013 v tomto prípade do 04.02.2013, keďže dňa 03.02.2013 bola nedeľa. V zmysle ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. premlčacia lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi neplynula trojročná premlčacia lehota v období predbežného prerokovania nároku na náhradu škody v zmysle podanej žiadosti, a to od 04.02.2013 do 29.07.2013, kedy prevzal oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ktorým sa predbežné prerokovanie končí. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v posledný deň trojročnej premlčacej lehoty a v čase predbežného prerokovania nároku mu premlčacia lehota neplynula, dňom nasledujúcim po doručení oznámenia o výsledku predbežného prerokovania pokračovalo žalobcovi plynutie premlčacej lehoty, ktorá uplynula 30.07.2013. Nakoľko žalobca podal žalobu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na Okresnom súde Bratislava IV až 06.08.2013, žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty, a teda nárok žalobcu je aj tak premlčaný. Napokon súd na záver uvádza, že v prípade, ak by premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom plynula až od doručenia nálezu ústavného súdu, rozhodujúcim okamihom pre začatie plynutia premlčacej lehoty by bola skutočnosť, kedy nález prevzala právna zástupkyňa žalobcu, ktorá v konaní žalobcu zastupovala a nie kedy táto nález doručila prípadne oznámila žalobcovi, ako žalobca namietal.

37. V súvislosti s námietkami žalobcu o tom, že súd nemá prihliadať na premlčanie, nakoľko by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, súd považuje za potrebné uviesť, že dobré mravy patria k zásadám súkromného práva a bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovať (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 191/96). Výkon práva v rozpore s dobrými mravmi znamená, že výkon práva sa ocitá v rozpore s uznávaným názorom majority spoločnosti, ktorá vo vzájomných vzťahoch určuje aký má byť výkon práva, aby bol v súlade so základnými a všeobecne uznávanými a rešpektovanými zásadami mravného správania sa členov spoločnosti.

38. V danom prípade, podľa názoru súdu, skutočnosť, že súd prihliadol na námietku žalovaného ohľadom premlčania nároku žalobcu na náhradu škody, nie je v rozpore s dobrými mravmi. Ako správne poznamenal žalobca vo svojom vyjadrení, ústavný súd opakovane vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že námietka premlčania zásadne dobrým mravom neodporuje, to však nevyklučuje výskyt situácií, v ktorých je uplatnenie tejto námietky výrazom zneužitia práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by za takejto situácie zánik nároku v dôsledku premlčacej doby bol neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil. V predmetnej veci súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalobca sa o existencii škody dozvedel minimálne v roku 2005 resp. 2008 (vo vzťahu ku škode na hnutelných veciach) a len skutočnosť, že bol až do roku 2013, kedy podal žiadosť

o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, nečinný a nedomáhal sa nároku na náhradu škody skôr, a teda sám si zavinil uplynutie premĺčacej lehoty, nie je dôvodom, pre ktorý by prihladnutie na námietku premĺčania uplatnenú žalovaným malo odporovať dobrým mravom.

39. Pokiaľ sa žalobca domáhal petitom č. 3 žaloby vyslovenia že „Základné ľudské práva a slobody M. zaručené Ústavou Slovenskej republiky čl. 19 (1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a ochranu mena, čl. 20 (1) Každý má právo vlastniť majetok, čl. 21 (1) Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva, postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1252/99 porušené boli“ súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že žalobca v žalobe ani podanom doplnení tento svoj nárok na vyslovenie porušenia základného práva bližšie neodôvodnil. Aj v prípade, ak by podaná žaloba odôvodňovala takto uplatnený nárok, súd považuje za potrebné uviesť, že platná právna úprava neumožňuje takýto výrok všeobecného súdu. S návrhom na vyslovenie porušenia základných práv v zmysle Ústavy Slovenskej republiky je možné sa obrátiť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Všeobecný súd nemá právomoc na takéto prejednanie, čo vyplýva aj z ustanovenia § 3 Civilného sporového poriadku, pričom takúto žalobu nemožno postúpiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ako súdu s právomocou prejednať takýto návrh, nakoľko tým nie sú splnené zákonné podmienky na podanie návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky (viď rozhodnutie PL. ÚS 12/95, PL. ÚS 13/99). Súd preto žalobu žalobcu v tejto časti tiež zamietol.

40. Na záver súd považuje za potrebné uviesť, že o návrhoch žalobcu na prerušenie konania zo dňa 03.02.2015 a 20.05.2015 nerozhodoval, nakoľko na pojednávaní konanom dňa 26.04.2017 žalobca do zápisnice vyhlásil, že na týchto návrhoch netrvá.

41. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorí bol v konaní úspešný, nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, nakoľko žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe aj v záverečnej reči na pojednávaní konanom dňa 07.08.2017 uviedol, že si náhradu trov konania voči žalobcovi neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).